

Vores Europæiske Union - Tiden er inde til at være modig, til at handle og til at levere

Forslag fra Foreningen af Tidligere Medlemmer af Europa-Parlamentet til konferencen om Europas fremtid

Formålet med dette forslag, som er baseret på betænkninger og dokumenter fra møderne den 22. april, 30. juni, 12. oktober og 7. december 2021, og de indholdsrigge og forskelligartede bidrag fra individuelle medlemmer af Foreningen af Tidligere Medlemmer og medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'er), er at opnå bred konsensus i Foreningen af Tidligere Medlemmer af Europa-Parlamentet og dens refleksionsgruppe om Europas fremtid med henblik på et bidrag til plenarforsamlingen i konferencen om Europas fremtid ("konferencen").

Indledning

"J'ai toujours pensé que l'Europe se ferait dans les crises, et qu'elle serait la somme des solutions qu'on apporterait à ces crises." (Jean Monnet, *Mémoires*, Paris, Fayard, 1976, s. 488)

I denne tid med alvorlig krise er det vigtigere end nogensinde før, at Den Europæiske Union (EU), som står med udfordringer både i og uden for medlemsstaterne, reflekterer over sin fremtid. Tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet, der er medlemmer af Foreningen af Tidligere Medlemmer, kan bidrage ud fra et særligt synspunkt i betragtning af deres **ekspertise, erfaring og institutionelle og politiske erindring** om den eneste EU-institution, der vælges direkte af EU-borgerne.

Konferencen er en enestående mulighed for at reflektere over og drive dialogen om EU's fremtid frem på en åben og inklusiv måde.

Vi mener, at konferencen bør fokusere på brede spørgsmål vedrørende europæisk integration, hvordan EU kan blive mere effektivt, øge sin kapacitet til at handle og

levere, hvad borgerne forventer, og hvordan retsstatsprincippet kan beskyttes bedre uden at udelukke muligheden for traktatændringer. Vi håber også, at nogle interinstitutionelle spørgsmål, såsom fremtiden for det såkaldte spidskandidatsystem, vil blive løst, og at der vil blive taget ved lære af EU's seneste krise, nemlig den igangværende covid-19-pandemi.

Vi er nødt til at gøre mere. Som tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet ønsker vi derfor at være dristige, da denne chance for, at EU bliver mere ambitiøs i fremtiden, ikke bør gå til spilde.

Med dette for øje har vi besluttet at fremlægge fem generelle retningslinjer, som EU bør følge ved udviklingen af sine fremtidige politikker

Desuden har vi udarbejdet en liste med 10 konkrete forslag om, i hvilken retning EU bør udvikle sig, eller med andre ord de områder, hvor der er behov for et initiativ.

Generelle retningslinjer

1. I artikel 2 i Traktaten om Den Europæiske Union fastslås det, at "Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd". For at sikre troværdighed både i og uden for EU bør Unionens grundlæggende værdier og principper som defineret ovenfor ikke opdeles ved at begrænse dem til specifikke politikområder, men i stedet så vidt muligt integreres i alle EU's tiltag gennem troværdige og effektive håndhævelsesmekanismer.

2. For at leve op til borgernes forventninger skal der være politisk vilje til at give EU handleevne, både med hensyn til regler (for at undgå dødvande) og ressourcer. Dette er afgørende for, at Unionen lykkes og knytter borgernes prioriteter sammen med de værktøjer og midler, der er nødvendige på forskellige kompetenceområder, hvorved den uheldige kløft mellem forventninger og resultater samt mellem ambitiøse erklæringer og resultater, der ikke lever op til disse, lukkes. I stedet for at debattere

mere eller mindre om Europa bør det ledende princip være, at EU får, hvad det har brug for, for at kunne handle i overensstemmelse med borgernes forventninger.

3. Alle de redskaber og midler, der i øjeblikket er fastsat i traktaterne, bør anvendes, herunder de mange muligheder, der hidtil ikke er blevet udnyttet¹, ikke mindst muligheden for traktatændringer, som altid bør søge at styrke institutionernes ansvarlighed og EU's demokratiske system yderligere, navnlig hvad angår Parlamentets rolle og evne til at træffe en afgørelse i Rådet, hvorved hver enkelt medlemsstats mulighed for at nedlægge veto udelukkes.

4. Alle EU's initiativer bør medtage dets brede politiske mål i stedet for at være i modstrid med dem. Med andre ord bør EU's politikker forene økonomiske interesser (dvs. vækst og velstand) med social beskyttelse (dvs. velfærd og trivsel) og dermed skabe en konkurrencedygtig social markedsøkonomi, samtidig med at der tages hensyn til høje miljø- og klimabeskyttelsesstandarder. Afbødning af og tilpasning til klimaændringer er ved at dukke op som en global udfordring, der kræver, at vores samfund omstruktureres i deres helhed for at gøre det muligt at indføre mere bæredygtige og inkluderende modeller. EU bør tildeles politiske, juridiske og finansielle midler for fortsat at kunne føre an på dette område.

5. EU's demokrati bør styrkes på alle niveauer (lokalt, regionalt og nationalt), samtidig med at nærhedsprincippet respekteres, gennem mere struktureret deltagelse af de enkelte borgere og civilsamfundsorganisationer og større fokus på gennemsigtighed og tilgængelighed i EU's beslutningstagning. En sådan deltagelse har hverken til formål at svække Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter eller valgprocessen. Tværtimod bør deltagelsesdemokrati og repræsentativt demokrati fortolkes som to gensidigt forstærkende principper. De europæiske politiske partiers rolle bør styrkes, navnlig under valget til Europa-Parlamentet.

Konkrete forslag:

---

¹ Kommentarer til ubrugte artikler i traktaten findes på: Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale (EUT C 252 af 18.7.2018): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52017IP0049>.

1. Den igangværende covid-19-pandemi har bl.a. vist, at der er behov for mere solidaritet mellem medlemsstaterne, navnlig i nødsituationer. Mekanismer for gensidig støtte og kortsigtet bistand på sundhedsområdet bør tilrettelægges på EU-plan. I den forbindelse bør den solidaritet, der tog over i stedet for den nationalistiske tilgang til coronaen, der fandt sted i medlemsstaternes tidlige håndtering, i forening med de fælles vellykkede løsninger til bekæmpelse af pandemien, anvendes som grundlag for mere permanente løsninger. Med andre ord bør det mest presserende spørgsmål være: Vil EU være bedre forberedt, når den næste større katastrofe eller krise rammer?²

2. I en verden, hvor de enkelte medlemsstater ikke kan konkurrere med globale supermagter, der handler ensidigt, bør der udvikles en ægte udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik i EU ved at anvende afstemning med kvalificeret flertal oftere i Rådet (f.eks. ved pålæggelse af sanktioner) og ved at anvende alle traktatens fleksibilitetsinstrumenter, herunder permanent struktureret samarbejde (PESCO), for at undgå dødvande. Der skal udvikles en fælles og operationel forsvarskapacitet, så EU — eller dets medlemsstater — kan reagere i nødsituationer eller krisesituationer (f.eks. Kabullufthavnen). Under disse omstændigheder bør den europæiske søjle i Den Nordatlantiske Alliance (NATO) styrkes. Dette er, hvad borgerne forventer af EU. Det er kun et spørgsmål om politisk vilje. Et skift i retning af kvalificeret flertal på området udenrigsanliggender vil gøre, at medlemsstaterne går fra at være vetospillere til ærlige mæglere, som bør være i stand til at nå til enighed om følsomme og kritiske spørgsmål.

3. På grundlag af erfaringerne med NextGenerationEU bør Unionen være i stand til at videreudvikle og træffe afgørelse om sine egne indtægter ligesom på ethvert andet forvaltningsniveau. Med andre ord bør EU have finanspolitisk autonomi, dvs. være i

---

² Se den ændring, som bl.a. Elmar Brok fremsatte under Konventet om Europas Fremtid (2001-2003), hvor tilføjeisen af "bekæmpelse af trusler mod folkesundheden af væsentlig grænseoverskridende karakter" blev foreslået som en delt EU-kompetence: <http://european-convention.europa.eu/docs/Treaty/pdf/12/global12.pdf> (side 11). Se også henvisningerne til folkesundhed som en delt kompetence i den endelige rapport fra arbejdsgruppe XI om et socialt Europa (Bruxelles, den 3. februar 2003: <http://european-convention.europa.eu/pdf/reg/da/03/cv00/cv00516-re01.da03.pdf>), som f.eks. i "den nuværende artikel 152 i [traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (Nicetraktaten, konsolideret udgave) bør ændres, så den bliver et tilstrækkeligt retsgrundlag for EU-foranstaltninger med hensyn til overførbare sygdomme i en nødsituation, der involverer mange stater, og så det bliver muligt at foregribe en alvorlig grænseoverskridende trussel, bioterrorisme og WHO-aftaler" (side 15).

stand til at opkræve penge på de finansielle markeder ved at udstede obligationer (lånekapacitet), herunder uden for genopretnings- og resiliensfaciliteten, og hæve EU-skatter, der er knyttet til dets kompetencer³. Udvidelsen af de instrumenter, der er oprettet af NextGenerationEU, bør drøftes i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027. En tilbagevenden til de nationale budgetter, der er i balance, kan ledsages af øget låntagning på EU-plan for at foretage nationale investeringer. Desuden bør disse nye skridt forankres i traktaterne. Derudover bør Europa-Parlamentets parlamentariske kontrol udvides ud over udgifterne til også at dække indtægter. EU's samlede budget bør afspejle dets ambitioner. Man kan ikke stræbe efter store politikker, og endnu mindre at handle dristigt, når man er hæmmet af beskedne midler.

4. Digitaliseringen bør være inklusiv — uden at lade nogen i stikken — og beskytte EU's borgere og medlemsstaterne. EU bør gå forrest i bekæmpelsen af cyberkriminalitet, navnlig fra tredjelande. Desinformation og udbredelsen af falske nyheder undergraver systematisk vores værdier og principper og bør derfor betragtes som en forbrydelse mod demokratiet. EU bør bidrage til at garantere et sikkert e-område for alle medlemsstater og på alle forvaltningsniveauer.

5. Der er behov for mere europæisk uddannelse og information, særligt for de unge generationer, navnlig gennem udvikling af undervisningsmateriale, der er flersproget og digitalt tilgængelig, for alle borgere om Europas historie, navnlig baseret på tværnationale perspektiver⁴, europæisk integration og EU's demokratiske system.

6. Der bør gøres mere for at beskytte retsstatsprincippet, navnlig med hensyn til de nuværende medlemsstater. EU kan ikke troværdigt kræve høje standarder og eksemplarisk adfærd fra kandidatlandenes side, endsige påpege mangler i tredjelande, hvis dets egne medlemsstater ikke handler i overensstemmelse med sine grundlæggende værdier og principper. EU bør derfor udvikle og fuldt ud anvende en række retshåndhævelsesinstrumenter i alle medlemsstater.

---

³ "Hvis vi ønsker, at denne revolutionære pakke skal blive et sandt afgørende øjeblik ("Hamiltonian moment"), som Europa har hårdt brug for, må vi forsøge at fastholde momentum ved at finde en måde, hvorpå lånekapaciteten kan forlænges ud over krisen, og gradvist overføre dets ressourcer fra de nationale budgetter til finansiering af EU's politikker." (Alain Lamassoure, 10. november 2021).

⁴ Se f.eks. Huset for Europæisk Historie: <https://historia-europa.ep.eu/en/mission-vision>.

7. Geopolitisk ustabilitet, den verdensomspændende konkurrence om naturressourcer, EU's afhængighed af energiimport fra tredjelande og virkningerne af klimaændringspolitikkerne understreger alle behovet for en ægte energiunion. Hindringerne for integrationen af det indre marked bør fjernes, de nationale politikker bør koordineres, og energiens rolle bør indarbejdes i EU's udenrigspolitik med henblik på at stimulere vedvarende energikilder i EU og levere energi til overkommelige priser og en meget sikker energiforsyning for alle borgere og virksomheder.

8. Spidskandidatsystemet bør først og fremmest håndhæves af Parlamentet selv. Systemets fremtid afhænger primært af Parlamentets vilje til at indtage en holdning over for Det Europæiske Råd. For at styrke spidskandidatsystemet overvejes det at indføre tværnationale lister — med et begrænset antal pladser, så længe det ikke skaber første- og andenklassens medlemmer af Europa-Parlamentet. For så vidt angår udnævnelsen og valget af Kommissionens formand er antallet af medlemmer i hver gruppe i Parlamentet udslagsgivende. I grupperne tæller alle medlemmers stemmer lige meget. Under alle omstændigheder bør repræsentanternes nærhed til deres vælgere og det omfang, hvori borgerne identificerer sig med medlemmerne af Europa-Parlamentet, styrkes.

9. Som EU-lovgivningsmyndighedens andetkammer bør Rådet gøre mere for at gøre sine drøftelser synlige og gennemsigtige. Dette kammer bør optræde som et enkelt offentligt organ, hvor alle endelige beslutninger træffes, med møder, der er åbne for alle borgere, svarende til Parlamentets.

10. Der er behov for et ægte europæisk perspektiv for landene på Vestbalkan⁵. Dette kan kun ske ved hjælp af en konkret og detaljeret køreplan ledsaget af en stram tidsplan. På denne måde vil konditionaliteten blive styrket på begge sider: Kandidatlandene vil vide, hvad de skal gøre, og hvornår de skal gøre det for at blive medlem af EU, mens medlemsstaterne vil blive tilskyndet til at overholde de udvidelsesperspektiver, de er blevet enige om, og til at styrke EU's integrationskapacitet, navnlig i dets beslutningsprocesser.

---

⁵ Se f.eks. Europa-Parlamentets pressemeddelelse af 25. marts 2021: <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20210322IPR00528/enlargement-reports-meps-fully-support-western-balkans-european-future>.

Bidrag vedtaget den 8. december 2021 af FMA's forretningsudvalg bestående af:

Hans-Gert PÖTTERING, formand

Monica BALDI, næstformand

Jean-Pierre AUDY, kasserer

Teresa RIERA MADURELL, ærresekretær

Michael HINDLEY, medlem

Brigitte LANGENHAGEN, medlem

Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ, medlem

Edward McMILLAN-SCOTT, medlem

Pier Antonio PANZERI, medlem

Manuel PORTO, medlem

Om et forslag vedtaget den 7. december 2021 af FMA's refleksionsgruppe om Den Europæiske Unions fremtid bestående af:

Hans-Gert PÖTTERING, formand for FMA og tidligere formand for Europa-Parlamentet (formand)

Enrique BARON CRESPO, tidligere formand for Europa-Parlamentet og for FMA (Spanien, S&D, 1986-2009)

Elmar BROK, tidligere MEP (Tyskland, EPP, 1980-2019)

Pat COX, tidligere formand for Europa-Parlamentet og for FMA (Irland, ALDE, 1989-2004)

Monica FRASSONI, tidligere MEP (Italien, Green, 1999-2009)

Genowefa GRABOWSKA, tidligere MEP (Polen, SOC, 2004-2009)

Zita GURMAI, tidligere MEP (Ungarn, S&D, 2004-2014)

Alain LAMASSOURE, tidligere MEP (Frankrig, EPP, 1989-1993/1999-2019)

Richard CORBETT, tidligere MEP (UK, S & D, 1996-2009/2014-2020) (observatør)

I tæt samarbejde med professor Steven Van Hecke og Elisabetta Fonck, foreningens generalsekretær.